

- kada se pronađe jedan satelit, vreme se sinhronizuje i „almanac“ podaci se preuzimaju;
- tri satelita se lociraju, a zatim se izračunava približna lokacija prijemnika;
- podaci „efemeris“ se preuzimaju sa najmanje četiri satelita kako bi se omogućilo potpuno 3-D pozicioniranje i
- ceo proces traje manje od 15 minuta.

Prijemnik koji ima uskladištenu poslednju poziciju, zajedno sa važećim „almanac“ informacijama o lokaciji satelita, prebacuje se na tzv. toplo startovanje.

Vruće startovanje podrazumeva sledeće postupke:

- tri satelita se lociraju, a zatim se izračunava približna lokacija prijemnika;
- podaci „efemeris“ se preuzimaju sa najmanje četiri satelita kako bi se omogućilo potpuno 3-D pozicioniranje i
- ceo proces traje manje od minuta.

Prijemnik koji ima trenutni „efemeris“, „almanac“, lokaciju i vreme prijemnika, a koji je izgubio satelitske signale zbog problema sa smetnjama, izvršiće ponovnu akviziciju.

1.3 ODREĐIVANJE POZICIJE PRIJEMNIKA

GPS prijemnik koristi informacije prikupljene od satelita za određivanje lokacije za definisano vreme. *GPS* prijemnik to može učiniti jer satelitski signali koji se prate putuju brzinom svetlosti, koja ima konstantnu vrednost od 299.792,5 km/s. Kada se odredi vreme potrebno za putovanje signala od satelita do prijemnika, može se izračunati udaljenost između satelita i prijemnika po sledećem obrascu:

$$vremeputovanjasignal(a) \times brzin signal(a) \left(\frac{m}{s} \right) = rastojanje (m)$$

Kada se to učini za određeni broj satelita i odredi se informacija o lokaciji svakog satelita u svemiru u odnosu na Zemlju, podaci se mogu koristiti za lociranje prijemnika, i to postupkom trilateracije. Triangulacija je tehnika određivanja položaja (razdaljine) korišćenjem geometrijskih parametara putanja satelita. Rastojanje satelita od prijemnika se određuje na osnovu vremena potrebnog da radio-signal pređe put od satelita do prijemnika. Da bi se zaista geolocirao, prijemnik treba da odredi sopstvenu širinu, dužinu i nadmorsku visinu. To je poznato kao položaj u tri dimenzije (3-D). Da bi se to desilo, prijemnik mora biti u mogućnosti da pristupa podacima sa najmanje četiri satelita (slika 1.2.).